

דברי אזכרה לאחי אבהמיק ז"ל

1. הוא נולד כבן הזקונים ביום העצמאות 4.5.49, נקרא ע"ש סבנו אברהם זיילה ז"ל שמת עם משפחתו באושוויץ בשואה.
2. על שמו האות הראשונה של נווה אטיב בחרמון הישוב שנקרא על שמו ושם חברים שנפלו עמו בעלות רכבם על מוקש ברמת הגולן במפגש ציר הנפט עם הגבול עם סוריה.
3. גם ע"ש דודו יהודה וחבריו שנהרגו ע"י ערבים בפרעות, נקרא היישוב הסמוך משמר השלושה.
4. כבר בביה"ס הצטיין בגובהו, בלימודיו ובהתנדבותו. יומיים לפני נפילתו הוא התנדב שוב לתרום דם, למרות שהרופא המתרים הזהיר מהשפעות לוואי אפשריות.
5. מפקדו וחבריו ליחידה כתבו עליו ביום השנה למותו, כי הם זוכרים אותו גבוה ונחמד עם חיוך על השפתיים, שקט, ממושמע וחביב על חבריו. הוא מצא סיפוק רב בשירותו הצבאי והיה גאה ביחידתו ובמבצעה. בחיצוניותו לא ניכרה פנימיותו הרגישה שיצרה גם שירים וסיפורים רבים שנגעו לליבנו.
6. אבא ואמא ז"ל ציינו גם את הטיולים הרבים שאהב לערוך בימיו הקצרים, עם תשומת לב רבה לפריחה, לחיות הבר ולציפורי החן. הם ציינו במיוחד גם את אהבתו למשק שלנו בכלל ולמשק החי בפרט.
7. בכל מקום בו למד ושירת הוא קנה לו חברים וידידים רבים. הוא ניחן גם בכישרון מוסיקאלי, ניגן על חליל ומלוודיקה שרכש ואהב מאד לשיר לעצמו ובחבורה.
8. בעת ששרתתי כמ"פ במילואים בגולן כחצי שנה לפני מותו, הייתי אמור להציב מארבים ליד הגבול והודיעו לי שאקבל מהסדיר גם שני ג'יפים מאוישים לצורך זה. הם הגיעו רק בלילה ומשקראו בשמותיהם נדהמתי לשמוע גם את שם אברהם המאירי ביניהם. למחרת הוא סיפר לי על התנסותו בעבר גם בתקרית אש על הג'יפ שלו ועל תגובתו בקור רוח והשביעני שלא לספר זאת להורים כדי שלא להדאיגם.
9. הוא גם דאג להם מאד ובכל חופשה ארוכה שהגיע הביתה הציע שהוא יטפל במשק כדי שהם יוכלו לצאת לטייל ולהינות.
10. אימרה אחת הייתה שגורה על פיו תדיר – "מה יש לי למהר ולהפסיד כל עוד כל חיי לפני"...
11. האופטימיות שלו הקרינה גם על סביבתו והוא חזר על כוונתו להמשיך בלימודים אקדמיים לאחר תום שירותו הצבאי.

12. כבן למשפחה שכולה עוד לפני מותו ולאם ניצולת שואה, חוזר גם בשיריו מוטיב השם של אחד מהם - "למען השלום והאחוה":

"מהי מלחמה, ההגה זאת ליבכם?

רק הרס וצער בלי די,

את חייהם ישקיעו בה וימותו באיבם.

יחשבו נא ההיה זה כדאי?

לו רק אל השלום היו פונים ואל האהבה

ולקראת שיתוף פעולה באים,

שוכחים היו את הסבל והדאגה

וששים לקראת החיים."

כמה כל זה אקטואלי גם כיום, למרות שנכתב על ידו כבר כחצי שנה

לפני נפילתו, בספטמבר 1968, כמעט לפני יובל.

13. בספר שיצא לזכרו סופדות לו גם מורותיו אותן כיבד מאד ועם חלקן התכתב גם בעת שירותו בצבא.

14. עתליה מורתו היבניאלית בביה"ס היסודי "נפתלי", כתבה עליו גם "משכמו ומעלה גבוה מבני כיתתו. חיבוריו מלאי רגש וחן היו, ספורטאי מצטיין שלא נעדר משום תחרות מקומית ואזורית וזכה תמיד להערצת גדול וקטן".

15. פנינה כתבה עליו בין השאר: "היה ילד אוהב את הכל וכולם אוהבים אותו, בהיר תפיסה ומחשבה. כתיבתו ברגש ורציני בתלמודו. ישר ותמים עם כישרון למשחק, נעים הליכות, חבר טוב, מקשיב ועוזר. כחייל - מחייך וקורן והיה האור סביבותיו והוא היה האור.

16. דינה כתבה בין השאר: "אני רואה אותו יושב מולי על ספסל הלימודים בכתה י"ב. צעיר ורענן בעל עיניים נבונות וחולמניות כשבת צחוק רחבה שפוכה על פניו. נרכן קדימה קשוב ודרוך שלא לאבד מהנלמד. כמורה לבי התמוגג בקרבו מתענוג ומנחת. שקוף וגלוי ישב ולמד לגלות עולם ומלואו זך ומאיר.

17. אני מבקש להודות בהזדמנות זאת גם למפקדי יחידת אגוז כיום המקפידים לשלוח בכל יום זיכרון חיילים מהיחידה שיחברו אלינו באזכרתו.